

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Talpă Boris,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui

*Calaraș Nicolai XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 21.01.2022 – 12.07.2022;

Instanța de apel: 09.08.2022 – 08.11.2022;

Instanța de recurs: 01.02.2023 – 24.05.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iulie 2022, cauza fiind judecată în baza procedurii prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, *Calaraș Nicolai XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 2 (doi) an și 8 (opt) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată lui *Calaraș Nicolai XXXXX* i s-a adăugat parțial 10 (zece) luni de închisoare din partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 aprilie 2021 și i s-a stabilit definitiv o pedeapsă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a reținut că la 01 august 2021, în intervalul orelor 17:46 - 19:52, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin deteriorarea gratiilor la geam, inculpatul Calaraș Nicolai XXXXX a pătruns în secția de producere a părții vătămate SRL „Viruland”, situată pe str. Uzinelor, 105, mun. Chișinău, de unde, pe ascuns, a sustras un perforator Ingco RCH 9528 la prețul de 1 100,50 lei, un ferestru circular Ingco CSI8538 la prețul de 896 lei, un ferestru pendular Ingco JS6508 la prețul de 650,50 lei, un încărcător baterie Ingco FCLI 2001E la preț de 418 lei, 2 bucăți baterie Ingco 24V 2A la prețul total de 598,50 lei, set bituri diferite mărimi la prețul de 150 lei, set burghie de diferite mărimi la prețul de 200 lei, șuruburi de diferite mărimi la prețul de 800 lei, care aparțin ultimei, cauzându-i daune în proporții considerabile în sumă totală de 4 813,50 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu pătrunderea în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apel:

- *inculpatul Calaraș Nicolai*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, considerând că instanța de fond i-a stabilit o pedeapsa prea aspră pentru fapta comisă;

- *avocatul Pavel Grițco în numele inculpatului Calaraș Nicolai*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului s-a indicat că pedeapsa penală trebuie să răspundă atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal și se apreciază că este dozată corespunzător atât cuantumul, cât și modalitatea de executare a pedepsei aplicate. Sub acest aspect, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale condamnatului, suspendarea executării pedepsei este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Mai mult, s-a menționat că pedeapsa este echitabilă când ea impune condamnatului lipsuri și restricții ale drepturilor lor, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Astfel, apelantul a ținut să remarce că scopul corectării și reeducării condamnatului poate fi atins și fără izolarea acestuia de societate pe un termen atât de mare precum cel stabilit de către instanța de fond, acordându-i astfel posibilitate reală lui Calaraș Nicolai XXXXX să demonstreze că este apt de a se corecta prin comportament exemplar și muncă cinstită.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curtii de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2022 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a relevat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată prin actul de învinuire, aplicând o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Concomitent, prima instanță a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

În privința argumentelor apelanților în vederea aplicării unei pedepse mai blânde, instanța de apel a remarcat că, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Calaraș Nicolai, instanța de fond a făcut uz de prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

Astfel că, în acord cu prevederile art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, se ține cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază

ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare, instanța de apel a accentuat că pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că infracțiunea incriminată, în conformitate cu art. 16 Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, drept circumstanță atenuantă s-a reținut căința activă.

Conform prevederilor art. 77 Cod penal, drept circumstanță agravantă s-a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

Prin urmare, la stabilirea felului și quantumului pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (care face parte din categoria celor mai puțin grave), de prezenta circumstanțelor agravante și atenuante și de persoana inculpatului Calaraș Nicolai XXXXX, care anterior a fost de trei ori condamnat.

Având în vedere personalitatea și tendința inculpatului Calaraș Nicolai XXXXX de a comite infracțiuni în timp, care a devenit unica îndeletnicire pentru acesta, neavând nici loc de muncă și nici o altă ocupație social-utilă, instanța de fond întemeiat a considerat că stabilirea unei pedepse alternative, non-privative de libertate sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, prevăzute de sancțiunea art. 186 alin.(2) Cod penal, nu este suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei penale de prevenție generală și prevenție specială, iar stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința unei persoane, care anterior a fost condamnată de mai multe ori la pedepse sub formă de închisoare, inclusiv, pentru infracțiuni similare, dar a continuat activitatea criminală, inclusiv, a comis infracțiuni similare după o perioadă scurtă de timp de la executarea pedepsei precedente sub formă de închisoare, la moment executând pedeapsă sub formă de închisoare, stabilită prin sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 06 aprilie 2021, nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a acesteia, din care motiv, în privința primului este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în limitele maximale ale sancțiunii art. 186 alin.(2) Cod penal, ținând cont și de

prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal coroborate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Pe aceeași linie de considerente, instanța de apel a conchis că circumstanțele speței indică asupra faptului că inculpatul nu a conștientizat gravitatea faptelor săvârșite anterior, nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală, de pericolul social, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, ceea ce formează concluzia că pedeapsa penală individualizată de către prima instanță este una corectă, echitabilă și proporțională faptei comise.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Calaraș Nicolai*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Calaraș Nicolai să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În susținerea recursului se afirmă că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, a conștientizat gravitatea infracțiunii comise, a relatat cu exactitate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești cum, unde și în ce circumstanțe a fost comisă infracțiunea. Aceste împrejurări certifică faptul că inculpatul s-a corectat și în privința sa este posibilă stabilirea unei pedepse mai blânde.

Totodată, se susține că scopul corectării și reeducării condamnatului poate fi atins și fără izolarea acestuia de societate pe un termen atât de mare precum cel stabilit de către instanța de fond, dându-i astfel posibilitate reală lui Calaraș Nicolai să dovedească corectarea sa prin comportament exemplar și muncă cinstită.

Or, efectuând o analiză complexă și minuțioasă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii observăm că comiterea faptelor infracționale se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa și că, pentru îndreptarea lui, nu este necesară stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen atât de mare.

Totodată, observăm faptul că instanța de fond, la stabilirea pedepsei lui Calaraș Nicolai i-a aplicat ultimului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c),d) Cod penal pedeapsa maximă, care putea fi aplicată în cazul inculpatului și anume de 2 ani 8 luni închisoare. Acest fapt creează impresia că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și rolul său s-a rezumat doar la desfășurarea unor articole din Codul penal și de procedură penală, iar instanța de apel a preluat această poziție fără a oferi o argumentare plauzibilă.

4.1. Procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Soluția de inadmisibilitate a recursului depus de recurent se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Reieșind din textul recursului, partea apărării semnalează temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sunt nefondate.

La caz, reieșind din alegațiile expuse de recurent se constată că, în esență, decizia instanței de apel este criticată prin prisma modului de individualizare a pedepsei penale stabilite inculpatului, pe care o consideră neproportională și greșit individualizată.

La capitolul dat, instanța de recurs este solidară cu soluția pronunțată de instanța ierarhic inferioară, și constată că la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7 Cod penal, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social a acesteia în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei, fapt pentru care, Colegiul penal o acceptă, ca fiind întemeiată, motivată și bazată pe prevederile art. 61 și 75 Cod penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Subsidiar, instanța de apel just a subliniat că categoria și mărimea pedepsei penale trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile din partea inculpatului - în primul rând, dar și din partea altor justițiabili - în al doilea rând.

La caz, se atestă că instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut faptele imputate prin actul de învinuire, a recunoscut vina în comiterea faptelor reținute prin rechizitoriu, din care motiv a solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată, beneficiind astfel de o reducere a ambelor limite de pedeapsă, la individualizarea pedepsei cu închisoarea.

Concomitent, instanța de apel corect a concluzionat că în privința unei persoane, care anterior a fost condamnată de mai multe ori la pedepse sub formă de închisoare, inclusiv, pentru infracțiuni similare, dar care a continuat activitatea criminală, inclusiv, a comis infracțiuni similare după o perioadă de timp scurtă de la executarea pedepsei precedente sub formă de închisoare, la moment executând pedeapsă sub formă de închisoare, stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 06 aprilie 2021, este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în limitele maxime ale sancțiunii art. 186 alin. (2) Cod penal, avându-se în vedere rigorile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Reieșind din cele punctate, alegația prin care se afirmă că instanțele de fond au stabilit inculpatului o pedeapsă în limitele maxime ale sancțiunii prevăzute de norma de incriminare, fără a acorda o motivare plauzibilă în acest sens, Colegiul penal o apreciază ca fiind declarativă și lipsită de suport juridic.

Reiterând asupra punctelor de reper expuse mai sus în prezenta decizie, Colegiul penal constată că în cauza penală dedusă judecătii nu a fost admisă nici o eroare de drept, ce ar constitui temei pentru instanța de recurs de a interveni în decizia recurată, mai mult, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Din aceste motive, se impune inadmisibilitatea recursului de pe rol, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Calaraș Nicolai XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *29 iunie 2023*.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Talpă Boris